

mere fremdeles fastholde, at de særlige Forordninger om en vis Lids Fart med Dampskibe, som ere gjorte til Betingelse for Afgangen til at blive Fører af eller Maskinmeier paa større Dampskibe og paa længere Reiser, maa anses for stemmende med, hvad Forholdenes Natur tilfiger. De sagkundige Autoriteter, nemlig Navigationsdirektøren, Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme og Grosserer-Societetets Komite, have alle udtalt sig i samme Retning, og det synes ogsaa i saa Henseende at maatte blive af afgjøvende Betydning, at det ingenlunde kan anses for tilstrækkelig betryggende, at den, der skal føre, styre eller manøvrere med et Dampskib, har underkastet sig en Examen; der haves mange og kostbare Exempler paa, at selv den dygtigste Fører af et Seilskib, der ikke har faret med Dampskib, kan være ude af Stand til endog under almindelige Forhold at manøvrere med et Saabant, og den første Dygtighed som theoretisk Maskinist vil ikke kunne opvies den ved mindst eet Aars Fart med Dampskibe indvundne praktiske Erfaring, hvor Talen bliver om under vanskelige Forhold at raade for Maskinen paa eget Ansvar.

Naar dernæst Folkethingsudvalgets Flertal har henstillet at gjøre Forordningen til at have bestaaet Examen i Maskinlære anvendelig paa Enhver, der forhyres som 1ste eller eneste Styrmand med et dansk Dampskib af over 60 Tons eller endog med et mindre Dampskib, naar dette anvendes i den Fart, for hvilken det er paabudt at føre Logbog, maa man ligeledes med Hensyn til dette Punkt anse det rettest ikke at gjøre nogen Forandring i, hvad der i det tidligere Lovforslag var optaget om, at kun den første eller eneste Styrmand paa større Dampskibe paa længere Reiser skal være i Besiddelse af Kundskab om og Færdighed i Behandlingen af Maskiner. Særlige Forordninger til de Søfolk, der gjøre Tjeneste som første eller eneste Styrmand paa et Dampskib, synes nemlig kun at burde opstilles, hvor Forholdene medføre, at de meget let kunne komme til at træde i Førerens Sted, altsaa paa større Dampskibe paa længere Reiser, medens det turde være altsor behyrdende for dem, der ene ønske at uddanne sig til Farten med mindre Dampskibe paa kortere Reiser, at paalægge dem Erhvervelsen af Kundskaber, som vel kunne være dem til Nytte, men som dog ikke kunne anses for saa nødvendige, at de ikke selv uden disse Kundskaber meget vel ville kunne udfylde deres Stilling.

Som Følge heraf ere §§ 1—7 i nærværende Lovforslag stemmende med de tilsvarende Paragrafer i det oprindelige Lovforslag. Ved Siden af Examen i Maskinlære i Henhold til Lov om Forandringer i Styrmandsexamen m. m. af 10de April 1874 og giwende samme Afgang som denne til at fare som første eller eneste Styrmand i større Dampskibe paa længere Farter er dog i nærvæ-

rende Lovforslags § 3 stillet dels den tilsvarende Prøve i Maskinlære i Henhold til Lov om Styrmandsexamen af 6te Marts 1869 § 11, jfr. Beskjendtgjørelse af 13de Juli s. A., dels en tilsvarende Prøve ved Søofficersskolen. Den førstnævnte Prøve stiller sig nemlig hovedsagelig kun derved fra den ved Loven af 10de April 1874 indførte Examen i Maskinlære, at den er en frivillig Prøve; man har da fundet det ubilligt at udelukke dem, der alt forinden den 1ste Oktober 1874 have underkastet sig og bestaaet denne Prøve; og hvad sidstnævnte Prøve angaar, ere Forordningerne i Maskinlære ved Søofficersskolens Overgangsprøve afpassede efter Loven af 10de April 1874, saa at det ogsaa vilde være ubilligt og heller ikke stemmende med Lov af 19de Februar 1861 § 5 at udelukke dem, der have underkastet sig en saadan Prøve.

Paa Foranledning af Grosserer-Societetet er der som § 8 optaget en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren, hvor Omstændighederne tale derfor, kan bevilge Undtagelse fra Reglen om dansk Maskinist-Examins Nødvendighed, naar Bedkommende paa anden Maade, navnlig ved en i Udlandet aflagt tilsvarende Prøve, godtgjøre at have erhvervet de fornødne Kundskaber. Saafremt nemlig Forordningen om dansk Maskinist-Examen fastholdes, ville Rhederierne udelukkes fra at søge deres Maskinmestre ogsaa i Udlandet, hvilket paa Grund af Vanskelighederne ved at faae danske Maskinister meget let vil kunne blive en uoverkommelig Byrde.

§§ 9—10 ere overensstemmende med §§ 8—9 i det oprindelige Forslag.

At en Lov af den Beskaffenhed som nærværende, der har til Hensigt at sikre Bevarelsen ikke blot af store Bærdier, men ogsaa af Menneskeliv, inæstet muligt kommer til at virke, er selvfølgelig af Bigtighed, og man har derfor ikke troet at burde udskyde Terminen for Lovens Krafttræden længere end til den 1ste April 1876 (Lovforslagets § 12). Paa den anden Side kræver Hensynet til Dampskibsfartens uforstyrrede Gang, at Overgangen fra den nuværende til den nye Tilstand foregaar saa let og lempelig som muligt. Da der nu nødvendig vil medgaa en Tid, inden et tilstrækkeligt Antal af Seilførere, Styrmand og Maskinmestre kan have opfyldt de ved Lovforslaget opstillede nye Forordninger til deres Uddannelse, og da der ogsaa bør tages et billigt Hensyn til dem, der paa det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, i Henhold til den nugældende Lovgivning ere i Besiddelse af Retten til at føre eller fare med Dampskibe, vil det være nødvendigt at lette Overgangstiden ved særlige Bestemmelser; hertil sigte Forskrifterne i Lovforslagets § 11. Den for Styrmand foreskrevne Examen i Maskinlære er vel i sig selv ikke betydelig i sine Forordninger, men da Forberedelsen til den dog medtager en længere Tid, maatte, dersom der uden Begrænsning blev